

R. Sørensen: Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) har særlig forsøgt at tage sig af min Opdragelse. Han sagde, at jeg havde fantaseret. Jeg tror dog, at alle ere enige om, at er der nogen, der har fantaseret, saa er det netop det ærede Medlem. Jeg tror, at naar man staar over for en Sag som denne, bør man tale alvorlig om den. Det har jeg gjort, og hvad jeg har sagt, staar jeg ved. Jeg har sagt, at jeg har staaet over for et Medlem af Landbokommissionen paa Valgdagen; det er aldeles sikkert. At Vælgerne ville komme til at dømme, det er ogsaa sikkert, og naar jeg kommer til Valg næste Gang, saa vil det gaa paa samme Maade, thi jeg tror, det vil vise sig, at jeg har talt Sandhed. Med Hensyn til Prisen paa Huse med Jord, skulde det være saa rent galt, at jeg har sagt, at Følgerne af dette Lovforslag muligvis vilde blive, at de nyoprettede Huse trykkede Prisen paa de andre Ejendomme ned. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det næppe er hvert Aar, der sælges en saadan Ejendom i en Kommune, og den, der kunde have Lyst til at købe et lille Hus med en Jordlod til, vil dog næppe gaa hen og købe et af de gamle Huse, naar man kan faa et nyt for Statens Midler. Deraf synes jeg, at det fremgaar tydeligt, at Ejendommenes Pris vil blive trykket ned. Hvad Arbejdslønnen angaar, siger det ærede Medlem, at Forslaget langt fra vil skabe mere Arbejdskraft paa Landet. Der tror jeg dog det ærede Medlems Forudsætninger ere bristede. Vi vide jo alle, at det ærede Medlem staar Agrarpartiet nær, og dette Parti kæmper jo netop for at trække Arbejderne ud paa Landet for at faa saa billig Arbejdskraft som muligt. Naar man tager dette i Betragtning, tror jeg, det maa staa enhver klart, hvordan det ærede Medlems Udtalelse maa opfattes. Jeg har ikke mere at tilføje, jeg skal kun gentage, at jeg har talt alvorlig, og naar det ærede Medlem siger, at jeg har fantaseret, saa viser jeg det tilbage til det ærede Medlem selv, idet jeg mener, at er der nogen, der fantaserer, er det det ærede Medlem selv.

Berntsen: Det ærede Medlem beklager sig over, at jeg har taget mig af hans Opdragelse. Politisk set tror jeg ærlig talt, at det ikke var af Vejen, om jeg gjorde det noget hyppigere. Det ærede Medlem fremstillede sig selv som en Alvorsmand, og fremhævede flere Gange med Styrke, at han havde talt med Alvor om

Sagen, medens jeg havde kaldt Latteren frem. Det forekommer mig ikke at være et absolut Tegn paa, at man er en Alvorsmand, at man er kedelig. Dersom dette var Tilfældet, havde vi flere Alvorsmænd, end jeg havde troet. Jeg maa i øvrigt udtale, at jeg har ikke kaldt Latteren frem; jeg har kun fremstillet det ærede Medlems Udtalelser i den rette Belysning, og jeg kan ikke gøre for, at det ærede Medlem er saa uheldig i sin Tale, at ærede Medlemmer ikke kunne bare sig for at le, naar jeg fremhæver hans Udtalelser. Naar det ærede Medlem mener, at jeg hører til dem, der have kæmpet for billig Arbejdskraft paa Landet, saa tilbageviser jeg det. Han vil aldrig kunne fremvise noget som helst Eksempel i den Retning. Jeg ønsker tværtimod, at Arbejdernes Kaar paa Landet maa forbedres, og at man maa kunne skabe Vilkaar for dem, under hvilke det kan lykkes os i højere Grad end hidtil at beholde Arbejdskraften paa Landet i Stedet for det, vi nu se, at Arbejdskraften i saa høj Grad gaar fra Landet til Byerne.

J. H. Jensen: Den ærede Ordfører drog jo mig frem før, og maaske han har nogen Ret dertil, men hvis han mente, at jeg havde sigtet til Udvalgets Behandling af Lovforslaget, maa jeg i hvert Fald sige, at han havde ingen Ret til at gøre det, og jeg tror heller ikke, at han vil kunne faa det ud af mine Ord. I Udvalget have vi arbejdet godt sammen, og jeg er glad ved, at vi endelig have naaet et Resultat. Naar jeg har udtalt mig, som jeg gjorde, var det med Henblik paa — og det kan det ikke nytte, man vil benægte — at der ved Sagens første Behandling her og navnlig paa Møder og i Skrifter før den Tid, blev taget lidt ublidt paa denne Sag og fremsat den Mening, at jeg havde gjort et daarligt Arbejde. Hvorvidt dette har haft nogen Indflydelse paa det endelige Resultat, har jeg ikke udtalt mig bestemt om, det kan gerne være, at det ikke har haft nogen stor Indflydelse. Hvad jeg har ønsket, var at sætte en Stopper for, at man i Fremtiden, naar Loven kommer til at virke, skal tage saa køligt paa Reformen, som der blev gjort den Gang, den kom frem fra Landbokommissionen, selv om den nu ikke kommer til at virke efter nær saa stor en Maalestok. Jeg er enig med Ordføreren og de fleste af dem, som have udtalt sig her, i at ønske, at alle nu ville se velvillig paa Sagen, og at enhver vil